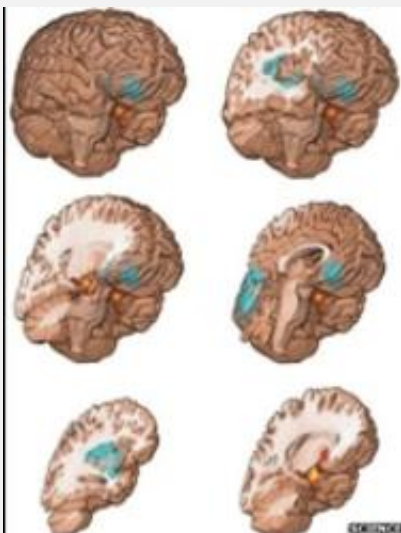

پژوهشگران انگلیسی: اعتیاد یک اختلال مغزی است

دانشمندان در دانشگاه کمبریج می‌گویند ناهنجاری‌های مغزی ممکن است باعث شود برخی از افراد با احتمال بیشتری معتاد شوند.

همشهری آنلاین: دانشمندان در دانشگاه کمبریج می‌گویند ناهنجاری‌های مغزی ممکن است باعث شود برخی از افراد با احتمال بیشتری معتاد شوند.

به گزارش بی بی سی این دانشمندان در مغزهای معتادان و برادران و خواهران غیرمعتاد آنها ناهنجاری‌های مشابهی را کشف کردند.

این بررسی که نتایج آن در جورنال ساینس منتشر شده است، بیانگر آن است که اعتیاد تا حدی یک "اختلال مغزی" است.

سایر کارشناسان می‌گویند اینکه خواهران و برادران این افراد معتاد با وجود داشتن ناهنجاری مشابه، معتاد نشده بودند، این امیدواری را ایجاد می‌کند تا به معتادان "تسلط بر خود" را آموخت.

این بررسی که شورای پژوهش پزشکی بریتانیا هزینه آن را تامین کرده است، قصد داشت با مقایسه کردن مغزهای 50 نفر معتاد به کوکائین یا کرک با مغزهای خواهران و برادران‌شان که هیچگاه معتاد نبوده‌اند، به این مسئله پاسخ دهد.

هم معتادان و هم برادران و خواهران غیرمعتاد آنها ناهنجاری‌های مشابهی در ناحیه‌ای از مغز که مسئول کنترل رفتار است، یعنی از سیستم‌های قدامی-مخطط (fronto-striatal)، ناهنجاری‌های مشابهی داشتند.

نتیجه‌ای که از این یافته می‌توان گرفت این است که مداربندی عصبی مغزهای گروهی از افراد به گونه‌ای است که آنها را مستعد معتاد شدن می‌کند.

سرپرست این پژوهش دکتر کارن ارش گفت: "از مدت‌ها قبل مشخص شده است که هر کسی که مواد مخدر مصرف می‌کند، معتاد نمی‌شود."

او می‌گوید: "این یافته نشان می‌دهد که اعتیاد به مواد مخدر انتخاب فرد به عنوان نوعی سبک زندگی نیست، بلکه یک اختلال مغزی است و ما باید این مسئله را بپذیریم."

اما خواهران و برادران غیرمعتاد این افراد علیرغم که داشتن حساسیت مشابه زندگی کاملاً متفاوتی داشتند.

دکتر کارن ارش می‌گوید: "با بررسی این خواهران و برادران که معتاد نشده بودند، می‌توان دریافت که چگونه آنها توانسته‌اند بر این حساسیت به اعتیاد غلبه کنند، و در زندگی روزانه‌شان تسلط بر نفس داشته باشند."

دکتر پل کیدول، متخصص روانپزشکی در دانشگاه کاردیف در ین باره می‌گوید: "اعتیاد مانند اغلب اختلالات روانپزشکی، نتیجه تعامل طبیعت و تربیت است."

"ما باید افراد را در طول زندگی‌شان دنبال کنیم تا دریابیم سهم نسبی طبیعت در مقابل تربیت چقدر است."

ممکن است این شباهت‌ها در مغزهای این خواهران و برادران منشا ژنتیکی داشته باشد، اما بزرگ شدن در محیط خانوادگی مشابه

هم ممکن است در این شباهت مغزی دخیل باشد.

بسیاری از متخصصان معتقدند که این یافته‌ها ممکن است مسیر جدیدی برای درمان را بگشاید.

دکتر کیدول می‌گوید: "اگر ما بتوانیم دریابیم که بستگان غیرمعتادان افراد معتاد چگونه توانسته‌اند بر حساسیت‌شان به اعتیاد غلبه کنند، ممکن است بتوانیم به روش‌هایی برای پیشگیری از اعتیاد دست یابیم."

پروفسور لس ایورسن از بخش داروشناسی دانشگاه آکسفورد در این باره می‌گوید: "یافته‌های جدید موید این دیدگاه است که حساسیت به اعتیاد وابسته به تفاوت‌های به ارث رسیده در مداربندی مغز است، و به این ترتیب امکانات جدیدی برای درمان افراد در معرض خطر اعتیاد با تقویت "تسلط بر خود" مطرح می‌شود."